

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208304
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414208304.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Trnava, Sladovnícka 13, IČO: 47 243 279, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa Mgr. Ing. Pavla Korytára proti žalovanej: S. R., nar. X.XX.XXXX, bytom A. Š., Q.. B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42362962, zastúpená advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o návrhu na zaplatenie sumy 1.101,37 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom upraveným pred pojednávaním vo veci samej domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.101,37 € s úrokom z omeškania vo výške 26,52 % ročne zo sumy 668,86 € od 21.6.2014 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou dňa 31.5.2004 Úverovú zmluvu č. 5405027802, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru pri dohodnutom úverovom rámci 995,82 € a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Pravidelná mesačná splátka bola určená sumou 39,83 €. Ďalej v návrhu uviedol, že na základe Úverovej zmluvy žalovaná čerpala revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty, a to v rámci dojednaného kreditného limitu (úverového rámca). Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou záväzku úver zosplatnil ku dňu 26.4.2012 a žalovanú vyzval na zaplatenie celého zostatku úveru v lehote 15 dní. V zmluve nebolo možné určiť RPMN, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v sadzobníku poplatkov a odmien. Nakoľko žalovaná dlh nespĺnila, nárok si voči nej uplatnil podaním návrhu na súd. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 668,86 €, úroku vo výške 425,53 € (1,89 € + 414,89 € + 8,75 €) pri úrokovej sadzbe 26,52 %, úroku z omeškania vo výške 2,51 € (zákonná úroková sadzba), poplatok za výpis z účtu vo výške 4,47 €.

Súd prejednal vec na pojednávaní konanom dňa 20.6.2016. Žalobca, jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, hoci naň boli predvolaní riadne a včas. Právny zástupca žalobcu neúčast na pojednávaní ospravedlnil z poukazom na hospodárnosť konania, súhlasil, aby súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu ako aj právneho zástupcu žalobcu.

Vzhľadom na to, že pobyt žalovanej nebol známy, súd jej ustanovil pre konanie opatrovníčku v osobe tajomníčky Okresného súdu vo Zvolene Z. W.. Opatrovníčka žalovanej sa na pojednávanie nedostavila, doručenie mala riadne vykázané, neúčast' neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

Na pojednávanie sa nedostavil ani vedľajší účastník na starne žalovanej a ani jeho právny zástupca. Doručenie mali riadne vykázané, neúčast' neospravedlnili a ani z dôležitého dôvodu nepožiadali o odročenie pojednávania.

Súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania, keď pritom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Úverovou zmluvou, s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., so splátkovým kalendárom, s výzvou k splateniu celého úveru a s podacím hárkom, s výpisom z účtu žalovanej, s ostatným spisovým materiálom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 tohto istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 tohto istého zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 tohto istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 tohto istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 tohto istého zákona na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 tohto istého zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

Podľa § 3 ods. 2 tohto istého zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 tohto istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 toho istého zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom 31.5.2004 Úverovú zmluvu (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške tzv. kreditného limitu (úverového rámca) 30 000 Sk (995,82 €) a žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach vo výške 1200Sk (39,83 €).

Žalobca vyzval dňa 26.4.2012 žalovanú výzvou k splateniu celého úveru, pretože žalovaná sa dostala do omeškania s platením splátok úveru, preto právny predchodca žalobcu využijúc svoje oprávnenie v zmysle dojednaní v Hlave 9. § 2 úverových podmienok úver zosplatnil a vyzval žalovanú na splatenie celého čerpaného úveru najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Z podacieho háрку mal súd preukázané, že výzva bola žalovanej doručovaná prostredníctvom pošty.

Zo splátkového kalendára žalovanej mal súd preukázané, že žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca sumu 2.754,46 € a žalovaná na splatenie úveru zaplatila sumu 4.155,53 €.

Ochranu spotrebiteľovi zaručuje aj znenie § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté

podľa osobitného predpisu, primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, v znení, účinnom do 31.12.2007, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení, účinnom do 31.12.2007 možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenských zákonov. Zákom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenských zákonov L 095, 21/4/1993, str. 29-34, ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluve, uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu, uzatvorenú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.2007. Novela Občianskeho zákonníka, definovaná Zákom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co 53/2015 zo dňa 20.4.2015).

Uzatvorenú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 3 ods.2 citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca má s poukazom na § 3 ods.1 citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Minimálne neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g).

Obligatórnou náležitosťou zmluvy je RPMN zakotvená priamo v § 4 ods.2 písm. g/ cit. zákona, ktorú zákon určuje bez rozlíšenia druhu úveru a prípadné neuvedenie tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákon jednoznačne sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/368/2014).

Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Keďže žalovaná z poskytnutého revolvingového úveru spolu vyčerpala sumu 2.754,46 € a zaplatila spolu sumu 4.155,53 €, žalobca vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť ním poskytnutého úveru už nemá nárok na zaplatenie žiadanej sumy. Vzhľadom na to súd návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná mala v konaní úspech, trovy konania si neuplatnila, preto súd rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva. Súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na starne žalovanej, nakoľko mu nevznikli účelne vynaložené trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j. rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, rozhodlo sa bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j. týkajú sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).